

Textos d'Àlvar (21): "Amb motiu de la festa de l'Assumpció de la Mare de Déu"

"Dirigim, doncs,
ininterrompudament els ulls
cap a la nostra Mare, I
demanem que, com Ella,
aspirem tan sols al premi etern:
aquell que Déu ens atorgarà si
ens mantenim fidels en el seu
servei, jornada rere jornada"

15/08/2014

«D'aquí a pocs dies celebrarem, plens d'alegria, la gran festa de l'Assumpció de Nostra Senyora. Els seus dies a la terra van estar amarats de naturalitat i humilitat: essent com era la criatura més excelsa, va passar oculta entre les dones del seu temps. Va estimar i va treballar en silenci, sense cridar l'atenció d'aquells que la coneixien, amatent només a captar els impulsos de l'Esperit Sant i a satisfer les necessitats de les ànimes. Al mateix temps, atreia tant el seu comportament, suposava un punt de referència tan lluminós, que els seus conciutadans, per referir-se al Mestre, repetien: *No és el fuster, el fill de Maria?* (Mc 6, 3). Tant de bo també el nostre comportament faci la figura de Jesús familiar a aquells que ens acompanyen. Considereu quin premi ha concedit Déu a la seva excelsa Mare i Mare nostra: aquella que a si mateixa es va anomenar *esclava del Senyor* (Lc 1, 38) és exalçada per damunt de totes les criatures,

celestials i terrenals; aquella que es va considerar la més petita entre els pobres del Senyor (Cf. *Lc* 1, 48) es veu coronada com a Reina i Senyora de tot l'univers.

(...) Dirigim, doncs, ininterrompudament els ulls cap a la nostra Mare. I demanem que, com Ella, aspirem tan sols al premi etern: aquell que Déu ens atorgarà si ens mantenim fidels en el seu servei, jornada rere jornada, sense mendicar aquí a baix cap glòria ni compensació humana.» (*Carta*, 1-VIII-1989, III, 41)